

ישראלית בפאריז

האמריקאי המבקר בפאריז תואר על ידי המוסיקה של גרשווין והסרם של ג'ין קלי בגוונים מזהירים. שונים לחלוטין הם חייו של הישראלי הצעיר. שהגשים את חלום חייו והגיע לפאריז עיר האורות. לשהייה קצרה או ממושכת. במיוחד עולים לפאריז, כמו המוסלימים למכה. אמנים צעירים. הרוצים לבא כמנע עם אמנות העולם הגדולה. לבקר במוזיאונים המפוארים. ללמוד מפי מורים גדולים בארץ. פאריז היא חלום שכולו אור. אמנות ושעשועים. בפאריז עצמה. פאריז היא עיר של חיי דוחק. החלומות על בקור באופרה מצטמצמים לחלום צנוע על צלחת מרק.

החדר

אחד האסונות לישראלים הוא חוסר חדרי אמבטיה ברוב החדרים השכורים. הרחצה בקערה קטנה היא קשה, אך לומדים מהר. האמריקאים טוענים, כי הדבר מזכיר להם את מלחמת העולם, בה השתמשו לרחצת בכובעי פלדה. הישראלים מעלים זכרונות על קבוקי, משלט, נגב, חלוציות.

שעתיים. המאפשרות לציירים לנוח מעט, לחזור לעבודה ביתר מרץ.

המאבק הנפשי היומי

כשבאה הפסקת הצהריים, קמה המודל ממקומה ומתלבשת. חנה מנגבת את המברשות, מצטרפת לחבורה היורדת לארוחת צהריים. המסעדה היא הווללה ביותר ברובע, כפי שמעיד גם שמה פור לארטיסט & לאינטלקטואל (עבור אמנים ומשכילים). הארוחה הווללה ביותר המוגשת בה עולה 100 פרנק. תמורת סכום זה מקבלת חנה מרק ירקות חם, לחם, מנה מעורבת של ירקות מבושלים וליפתן לקינוח סעודה.

אצל חנה מתחולל המאבק הנפשי היומי: ריח ניחוח של בשר צלוי, סטיקים, שניצלם וכבד צלוי עולה באפה. האם לאכול עכשיו את הארוחה הדלה ואת הסעודה של ה-200 להשאיר לערב, או להזמין ארוחה ראוייה לשמה ולקנות לנס שיימצא בערב מישוה קרוב ידיד או סתם מכר שיוזמן לארוחת ערב? התיכנון מוכרח להיות מדויק כי האפשרויות מעטות. לא לעתים קרובות מזדמן בסביבה זו אדם שהפרוסה מצוייה בכיסו ושהיה מוכן לבזבז כמה מאות

מאת מקסים סלומון

בלב הרובע מונפרנאס עומד בניין אפור רבי-מידות. האקדמיה גרנד שומייה רחוקה רק פסיעות מספר מבתי הקפה המפורסמים דוס וסלקט, שניהם מקומות ריכוז למען אמנים ולהרבה חובבי אמנים. בקרבתה מתנוססות גם שדרות מונפרנאס, אחד הרובעים העתיקים והמפורסמים של פאריז. מרכזם של אמני הציור, שאחד מתושביו הידועים היה דגא. שם עומד פסל בלזק שנעשה בידי רוזין.

באקדמיה מצויים ששה אולפני-ענק. מהסוג המקובל בצרפת: קיר זכוכית אלכסוני ענק, המבטיח חיריה מספקת של אור היום ותנור ברזל מפוחם במרכז החדר, שארבתו מתנשאת עד לתקרה. לאולמות אלה זורמים בכל בוקר כמה עשרות טיפוסים שונים משונים: סינים, יפנים, איטלקים, ספרדים; בריטים; אמריקאים, הודים, כושים — וגם צרפתים וישראלים.

איסוף כזה של בני ארצות וגזעים שונים, המתרועעים יחד בקלות ובטבעיות רבה — אפשרי רק בפאריז.

בין אלה הממהרים בכל בוקר לתפוס את מקומם ליד כן הציור, שנשאר עומד מאתמול, לנגב את המכחולים ולחייך את המודל הערומה, העומדת במרכז החדר ומחכה להתחלת המלאכה. נמצאת גם חנה אשר היא עומדת לפני הבר ומציירת עד הצהריים, עם הפסקות קצרות מדי זו

האנשים

לפעמים מתרחש הנס ומופיע ידד או ידידה המזמין לארוחת צהרים (למטה). אז אפשר לאכול במסעדה ראויה לשמה, ליהנות אפילו משמפניה. מגע אחר עם אנשי צרפת, הוא הקנייה בשוק (שמאל). חנה אינה מרבה לקנות בגלל חוסר כסף.

הנדה

יום א' מוקדש לטיולים ובקור פרסינוסטים המכיל את מיטב ת ואחרים. מאחוריה: כיכר להיקנל ממצרים, ומגדל אייפל. את הצעיר יותר מנופה הקוסם של פאריז. בצרפת זהו מנהג מ